

OPOE GARTJE DOOR DE BOCHT

Avondvullende klucht in twee bedrijven

door

C.J. SLIJKOORD

**TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl**

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **OPOE GARTJE DOOR DE BOCHT** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **C.J. SLIJKOORD** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2015 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **8** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONAGES EN KLEDING:

OPOE GARTJE: Opoë Gartje is de inwonende moeder van Christien. Ze is ongeveer 80 jaar jong (*als zodanig geschminkt of werkelijke leeftijd*). De grote vraag is of ze dementerend is, of ondeugend. Het een sluit het ander niet uit, aldus haar schoonzoon Hendrik. Wel is opoe Gartje overduidelijk doof. Hierover bestaat geen enkel misverstand. Er wordt geen kledingadvies aan de vertolkster van deze rol gegeven. Wel moet opoe Gartje overwegend in het zwart gekleed zijn. Grijs haar op een knotje (pruik), een ouderwets brilletje en haar onafscheidelijke wandelstok completeren de aankleding van opoe Gartje.

HENDRIK: Hendrik is de schoonzoon van opoe Gartje. Hij is de 60 jaar nog niet zo lang gepasseerd (*als zodanig geschminkt of werkelijke leeftijd*) en eigenaar van de woonboerderij. Hendrik heeft een boeren bedrijf, is recht voor zijn raap en kan maar moeilijk met zijn schoonmoeder door één deur. Hendrik draagt een oude afgetrapte spijkerbroek, een geblokt shirt in opvallende kleuren en geitenwollen sokken (dus geen pantoffels o.i.d.) Verder ziet hij er onverzorgd uit met (zo mogelijk) een baard van enkele dagen en een onverzorgde haardos.

CHRISTIEN: Christien is de vrouw van Hendrik en heeft een zacht, zorgzaam karakter. Ze probeert continu om de sluimerende conflicten tussen haar man en haar moeder te sussen. Christien heeft ongeveer dezelfde leeftijd als haar man (*ongeveer 60 jaar, als zodanig geschminkt of werkelijke leeftijd*) Alhoewel er geen kledingadvies aan de vertolkster van deze rol wordt gegeven, moet Christien als een ouderwetse boerin gekleed en gekapt zijn, waarbij voor sieraden en make-up geen plaats is.

JUNIOR: De oudste zoon van Hendrik en Christien heet evenals zijn vader Hendrik. Hij wordt zowel door zijn familie als door zijn vrouw en vrienden altijd Junior genoemd. Junior houdt niet van opsmuk, is verre van modern gekleed en zijn motto is dan ook: "Doe maar gewoon, dan doe je gek genoeg". Rekening houdende met het voorgaande wordt aan de vertolker van deze rol geen kledingadvies gegeven. Junior moet ongeveer 40 á 44 jaar zijn (*als zodanig geschminkt of werkelijke leeftijd*)

ARTJE: Artje is de vrouw van Junior. Ze draagt haar hart op het puntje van haar tong, wat wel eens tot conflicten leidt met opoe Gartje. Artje heeft ongeveer dezelfde leeftijd als Junior (*40 á 44 jaar, als zodanig geschminkt of werkelijke leeftijd*) In tegenstelling tot Junior is Artje modern gekleed. Ze draagt een kort rokje, een leuke blouse, loopt op pumps, is leuk gekapt, gebruikt make-up en draagt sieraden. Gewoon een leuke, vlotte verschijning.

LAURA: Laura is de oudste dochter van Hendrik en Christien. Ze is achter in de dertig (*als zodanig geschminkt of werkelijke leeftijd*) en woont op zichzelf. Laura is net als haar moeder een zachtaardige vrouw die altijd klaar staat om een helpende hand toe te steken. Laura is netjes gekleed, draagt geen opvallende sieraden en ook haar make-up is niet overmatig aanwezig. Kort samengevat kan Laura getypeerd worden als een lieve, onopvallende, alledaagse vrouw. Er wordt verder geen kledingadvies gegeven aan de vertolkster van deze rol.

EMMA: Emma is de jongste dochter van het gezin. Het is wat men noemt een “nakomertje”. Ze is verre van intelligent en mode staat voor haar gelijk aan gemakkelijk. Toch wil ze zo af en toe wat make-up gebruiken. Alleen de manier waarop is bijna aanstootgevend te noemen. Emma woont nog bij haar ouders in en helpt haar moeder in de huishouding. Emma is midden twintig (*als zodanig geschminkt of werkelijke leeftijd*) en is verre van alledaags gekleed. Ze draagt afgetrapte gymschoenen waar haar fel gekleurde sokjes bovenuit steken, een enigszins te kort bloemetjes jurkje (het liefst met een pofmouwtje en apart kraagje) en een ziekenfondsbrilletje (stalen montuurtje met kleine ronde glazen) Verder draagt ze haar Pippie-Langkous-haar in twee vlechten (pruik) en is ze wars van sieraden.

Let op: In het tweede bedrijf is Emma in eerste instantie compleet anders gekleed. Ze draagt geen pruik maar komt op met haar eigen haar. Ze moet leuk opgemaakt zijn (niet overdreven), draagt sieraden en pumps. Een leuke korte jurk of blouse met een leuk kort rokje completeren haar outfit in het tweede bedrijf. Ze draagt wel haar oude ziekenfondsbrilletje.

DR. STAVAST: Dokter Stavast is de huisarts van het gezin Grijpsma. Afhankelijk van de beschikbaarheid aan speelsters en spelers binnen de toneelvereniging die dit stuk spelen, kan deze rol vertolkt worden door een dame of heer. Deze rol kan vertolkt worden door

een persoon vanaf dertig jaar of ouder. Het enige kledingadvies wat gegeven wordt, is dat de vertolk(st)er van deze rol netjes gekleed moet zijn. Dokter Stavast heeft wel altijd een koffertje of tas bij zich.

BENODIGDHEDEN + INRICHTING EERSTE BEDRIJF:

Voor kledingadviezen en attributen (koffertje of tas voor dokter Stavast, brilletje en pruik voor Emma, etc.) wordt verwezen naar de persoonsbeschrijvingen en de daarbij behorende kledingadviezen en attributen.

De huiskamer waarin dit stuk zich afspeelt heeft twee (eventueel denkbeeldige) deuren. De **rechter** deur leidt naar de overige vertrekken, zoals de keuken, de slaapkamers, badkamer, etc.. De **linker** deur leidt naar de hal die toegang geeft tot de buitendeur.

Er moet een deurbel aanwezig zijn die vanachter de coulissen bediend kan worden. (Dat kan bijvoorbeeld een simpele trekbel zijn, nagebootst door een losse scheepsbel o.i.d., maar bij voorkeur een drukbel.)

In de huiskamer staat een drie- of tweezits bank, een fauteuil, een salontafel en een bergmeubeltje of dressoir. Op het bergmeubel staan wat vaasjes, foto's, etc.. Verder staat er een eettafel met vijf stoelen in de kamer.

In het bergmeubel ligt een balpen.

De wanden worden opgefleurd met wat schilderijtjes en/of foto's.

Er staat een leatuurmand in de kamer met daarin een aantal roddelbladen en in ieder geval een landelijke en een recente **regionale** krant.

Verder kan de huiskamer naar eigen inzicht ingericht worden.

Er moet een dienblad, suikerpotje, een melkkannetje, een koekjestrommel en vier kop en schotels aanwezig zijn.

Achter de coulissen een thermoskan koffie gereed zetten.

Een gevulde boodschappentas. (opvullen met papier)

Een mobieltje voor Hendrik.

Een mobieltje voor Junior.

Een stuk papier of bord met daarop de tekst: "Na het kennismakingsgesprek in Batenstein".

EERSTE BEDRIJF

*Als het doek open gaat, zitten opoe Gartje, Hendrik en Christien aan tafel. Op de tafel staat een dienblad met daarop een koekjestrommel, een suikerpotje en een melkkannetje. Opoe Gartje, Hendrik en Christien drinken koffie. **Let op:** In de tekst komen vetgedrukte woorden voor. Op die woorden moet een accent gelegd worden.*

OPOE GARTJE: Waar blijft Emma toch?

HENDRIK: Ik heb geen idee waar ze is, maar toen u nog onder die vette todden lag te ronken, had Emma de kamer al gedaan, het ontbijt klaargemaakt en koffie gezet. (*sarcastisch*) Ze is dus een ietsepietsie actiever dan ik u ooit heb gezien.

OPOE GARTJE: Je begint de dag weer lekker, hè! Ik had me geen betere schoonzoon kunnen wensen. Maar nu lieg ik dat ik barst.

HENDRIK: (*mompelend, maar goed verstaanbaar voor het publiek*) Geeft niet hoor. De deftigste dames uit Den Haag zijn ook gescheurd.

OPOE GARTJE: Hoor ik dat nou goed? Wat ben je toch een vulgair boertje.

HENDRIK: (*cynisch*) Het gaat goed met uw doofheid, is het niet? Volgens mij bent u selectief doof. De mooiste vorm van doofheid die een mens zich kan wensen.

CHRISTIEN: (*met een diepe zucht; moedeloos*) Kunnen jullie nu nooit eens een keer normaal doen tegen elkaar?

OPOE GARTJE: (*brengt haar hand als een schelp om haar oor*) Wat zei je? Gaat Hendrik in de band "Normaal" spelen? Daar komt 'ie prima tot zijn recht. Die kunnen met hun liedjes ook zo onbeschoft uit de hoek komen.

CHRISTIEN: Daar had ik het niet over, ma. Ik vroeg me alleen maar hardop af of jullie nooit eens normaal kunnen doen tegen elkaar.

OPOE GARTJE: **Jullie???** (*duimend naar Hendrik*) Zei je **jullie?** Als hij normaal doet, krijgt hij een normaal antwoord terug van mij. Maar als ik vraag waar Emma is en "meneer" probeert mij uit te maken voor een nietsnut met een scheur in m'n jurk, dan moet je van mij niet verwachten dat ik alles slik van ons keuterboertje.

CHRISTIEN: Wel of geen keuterboertje is niet belangrijk ma. Wij kunnen prima leven van hetgeen ons boerenbedrijf oplevert en meer wensen we niet. En om op Emma terug te komen, die is in de badkamer om zich op te knappen. Ze wil er netjes uitzien als ze zo dadelijk boodschappen gaat doen. (*luistert ineens aandachtig*) Stil

eens. Volgens mij komt ze er aan.

EMMA: *(komt via de rechter deur de kamer binnen. Ze ziet er niet uit. Ze heeft felrode lippenstift op die aan alle kanten naast haar lippen zit en ze heeft overdreven blosjes op haar wangen. Ze gaat aan tafel zitten.)* Gezellig. Ik vind het altijd gezellig als we met elkaar aan de koffie zitten.

CHRISTIEN: *(terwijl ze opstaat en naar de rechter deur loopt)* Dan zal ik een lekker bakkie voor je halen. Dat heb je wel verdient. *(verlaat de kamer)*

HENDRIK: *(duidelijk verbaasd)* Je gaat toch niet **zo** naar de stad?

EMMA: Waarom niet?

HENDRIK: Ga in hemelsnaam een poosje in onze groentetuin staan. Ik heb daar nog maar net allerlei groenten ingezaaid.

EMMA: *(stomverbaasd)* Waar is dat nu weer goed voor?

HENDRIK: Ik kan me geen betere vogelverschrikker wensen. Lieve hemel, je ziet er niet uit.

EMMA: Doe niet zo raar, pa. Ik heb wat lekker ruiken opgedaan en m'n lippen gestift. En nog is het niet goed bij u.

HENDRIK: *(zo cynisch mogelijk)* Je hebt je lippen gestift? Meisje, ik dacht dat je per ongeluk een bus rooie verf over je hoofd had gekregen. Je zit vanaf je kruin tot je kin onder die rooie troep. *(zo mogelijk nog cynischer)* M'n lippen gestift noemt ze dat.

OPOE GARTJE: Wat moet er geveerd worden?

EMMA: *(praat wat harder)* Pa zei dat ik niet zoveel lippenstift en rouge op moest doen.

OPOE GARTJE: *(verachtelijk)* Het wordt tijd dat Hendrik een beetje met zijn tijd meegaat. Die jonge meiden zijn nu eenmaal anders dan in de jaren dat hij nog jong was. Als hij zich dat tenminste nog kan herinneren hoe het toen was.

HENDRIK: Aan **mijn** geheugen mankeert niets, hoor. Ik weet in ieder geval zeker dat in mijn jonge jaren de meisjes en oude mensen er normaal uitzagen. Vandaag de dag is dat wel een tikkeltje anders. Als u samen met Emma in onze groentetuin gaat staan, is er voor de vogeltjes geen doorkomen meer aan. Die arme beestjes gaan spontaan op hun rug liggen. Hikkend van het lachen! Zoiets oubolligs maken ze maar eens in hun leven mee. Twee vogelverschrikkers op zo'n klein stukje land.

CHRISTIEN: *(komt halverwege de voorgaande monoloog van Hendrik binnen en serveert Emma een kop koffie. Gaat daarna zitten)* Zo kan die wel weer, Hendrik. Ik hoor je vanuit de keuken weer ouderwets commentaar leveren op Emma en ma. *(tot Emma)* Trek je maar niets van je vader aan hoor. Hij wordt oud en

sikkeneurig. Geniet jij maar van je lekker bakkie koffie.

EMMA: Dank u wel. Ma, als je oud wordt, wordt je dan automatisch chagrijnig?

OPOE GARTJE: Waarom ben je chagrijnig lieverd?

EMMA: Ik ben helemaal niet chagrijnig.

OPOE GARTJE: Waarom zeg je dat dan?

EMMA: Dat heb ik niet gezegd. Ik vroeg aan ma of mensen chagrijnig worden als ze ouder worden.

OPOE GARTJE: Ohhhh, zeg dat dan wat duidelijker. Dan kan iedereen je verstaan. Maar om een antwoord op je vraag te geven, sommige mensen worden **wel** en andere mensen worden **niet** chagrijnig op latere leeftijd. **Ik** heb er geen last van, maar (*nu veelbetekenend*) ik ken iemand, die overloopt van chagrijnigheid sinds hij wat ouder is geworden. En het lijkt wel of dat met de dag erger wordt. (*slurpt luidruchtig*) Lekker bakkie!

HENDRIK: Gadverdamme. M'n varkens vreten netter dan u uw koffie drinkt.

OPOE GARTJE: Ga jij dan lekker je koffie opdrinken in de varkensstal. Val je minder op dan aan tafel met drie gezellige vrouwen.

EMMA: (*lachend*) Leuk gezegd, opoe.

HENDRIK: (*sarcastisch*) Zeg dat wel. Voor je er erg in hebt krijg je de kramp in je kaken van het lachen.

CHRISTIEN: (*moedeloos*) Hendrik! Stop er alsjeblieft mee. Laten we proberen om het gezellig te houden.

OPOE GARTJE: Dat vind ik ook. Proberen is een loffelijk streven. (*tot Hendrik*) Wel je best doen, hè jochie. (*Hendrik mompelt chagrijnig iets onverstaanbaars*) Sorry jongen. Daar versta ik geen woord van.

HENDRIK: Het was ook niet zo belangrijk.

OPOE GARTJE: Dat lijkt me logisch. Ik kan me de tijd niet herinneren dat jij iets belangrijks zei.

CHRISTIEN: (*laat in lichaamstaal haar ergernis zien*) Stop allebei toch eens met dat misselijkmakend gedoe.

EMMA: (*iedereen moet nu zijn koffie op hebben*) Ik ga eerst maar even boodschappen doen.

OPOE GARTJE: Zal ik met je meegaan?

EMMA: Gezellig!

OPOE GARTJE: (*loopt met Emma naar de linker deur en zegt ondertussen*) Ik hoop niet dat jullie ons erg zullen missen.

HENDRIK: Vast wel. Maar dan als kiespijn. Zal ik jullie eruit laten?

OPOE GARTJE: Nee hoor, dat lukt ons zelf wel.

HENDRIK: Als ik jullie er uit laat, weet ik in ieder geval wel zeker dat jullie voorlopig weg zijn. Dat is dan een geweldige geruststelling.

OPOE GARTJE: Ik hoor je heus wel. Wat ben je toch een schatje!
(*verlaat nu samen met Emma de kamer*)

HENDRIK: (*kijkt of ze de kamer hebben verlaten*) Zo. Opgeruimd staat netjes!

CHRISTIEN: Wat ben je toch een vervelende kerel.

HENDRIK: Het spijt me, Christien. Ook al is het je moeder, ik kan met dat varken niet door één deur. Overal heeft ze wat op te zeggen. Overal heeft ze commentaar op. Niets is er goed. Ze werkt gewoon op m'n zenuwen.

CHRISTIEN: In de eerste plaats is mijn moeder geen varken en in de tweede plaats is ze inderdaad zo af en toe wel eens een beetje dwars, maar dat komt door haar ziekte.

HENDRIK: Neem van mij aan dat het niet mijn vooropgezette bedoeling is om wie dan ook te beledigen, Christien.

CHRISTIEN: Oké, maar daarom hoef je ma nog niet zo denigrerend een varken te noemen.

HENDRIK: Ik vrees dat je mij niet begrijpt. Toen ik je moeder vergeleek met een varken had ik onvoldoende rekening gehouden met de gevoelens van onze varkens. En als jij zegt dat ze **zo af en toe** een beetje dwars is, vraag ik me zowel af wat jij onder **af en toe** verstaat als onder **een beetje dwars**.

CHRISTIEN: Je moet niet zo overdrijven. Ma is absoluut niet lastig of dwars. En nogmaals, de keren dat ze wel zo overkomt, komt door haar ziekte.

HENDRIK: (*verachtelijk*) Door haar ziekte. Aan m'n hoela! Over welke ziekte heb jij het eigenlijk.

CHRISTIEN: Laten we er geen doekjes omwinden, Hendrik. Jij weet net zo goed als ik wat dokter Stavast heeft gezegd. Die zei dat ma aan het dementeren was. Hij/zij voegde er aan toe dat dit een tijdje zou kunnen blijven stilstaan, maar dat het ook heel snel kon verergeren.

HENDRIK: Je moeder is altijd al zo gek als een deur geweest, maar dat wil nog niet zeggen dat ze aan het dementeren is. Daar geloof ik helemaal niks van. Je moeder is gewoon ondeugend. Dat is alles! Ik heb er gigantisch veel spijt van dat we haar ooit in huis hebben genomen.

CHRISTIEN: (*zeer beslist*) Ik niet! Dit is wel het laatste wat ik nog terug kan doen voor mijn moeder. Ze is altijd lief en zorgzaam geweest voor mij. Nu kan ik het voor haar zijn.

HENDRIK: Je bent werkelijk een schat van een meid, Chrisje. Helaas

laat je je op een gruwelijke manier bedotten. Neem van mij aan dat je moeder niks mankeert. **He-le-maal niks!**

CHRISTIEN: Dus onze huisarts zit er helemaal naast?

HENDRIK: Absoluut! Ook hij/zij heeft zich laten manipuleren door onze lieve opoe Gartje. Net zoals ze iedereen in haar directe omgeving manipuleert.

CHRISTIEN: Je bent werkelijk onverbeterlijk, Hendrik. Maar als je 't niet erg vindt, hecht ik meer waarde aan het oordeel van dokter Stavast, dan aan jouw oordeel. Laten we het alsjeblieft over iets anders hebben. Hier komt alleen maar narigheid van.

HENDRIK: Het is altijd hetzelfde liedje. Op het moment dat..... *(op dit moment gaat de bel)*

CHRISTIEN: Ik ga wel even kijken. *(verlaat de kamer door de linker deur en komt terug met Laura)*

LAURA: *(begroet haar ouders met een kus en gaat bij hen aan tafel zitten)* Hoe gaat het hier?

CHRISTIEN: *(weifelend)* Uhhhh, goed hoor.

LAURA: Dat komt er niet overtuigend uit. Is het echt goed?

HENDRIK: *(quasi nonchalant)* Ach, er zijn weer eens de nodige spanningen. Niet tussen je moeder en mij hoor. Gelukkig niet. Ik word alleen maar doodziek van mijn lieve schoonloedertje. Ze zuigt en manipuleert als in haar beste dagen. Of beter gezegd, zoals in haar slechtste dagen. En je moeder maar roepen dat dit door haar ziekte komt. *(nu zichtbaar geïrriteerd)* Nou ja, je kan mij nog meer wijs maken. Volgens mij is ze alleen maar ondeugend en beslist niet ziek. Trouwens, wat brengt jou zo onverwacht naar hier.

LAURA: *(met een brede glimlach)* Niks bijzonders hoor. Ik kom alleen maar een kijkje nemen hoe het met jullie gaat.

CHRISTIEN: *(vragend)* Koffie?

LAURA: Nee, dank u wel. Ik heb net thuis nog koffie op. Maar is alles hier **echt** oké?

CHRISTIEN: Eerlijk gezegd maak ik me zorgen over ma. Vorige week was dokter Stavast nog hier en die vond dat ze hard achteruit ging.

HENDRIK: En ik denk dat dokter Stavast een beetje overwerkt is waardoor hij/zij de dingen niet meer zo goed ziet.

LAURA: Waarop baseert u dat?

HENDRIK: Op haar manier van discuten. Ze doet mij een beetje te bijdehand.

LAURA: Is dat zo? Ik heb anders wel andere berichten gehoord.

HENDRIK: Wat heb jij dan gehoord?

LAURA: *(schouderophalend)* Ach, misschien zijn het alleen maar

roddels. Laat maar.

CHRISTIEN: Niks, laat maar. Wat heb jij gehoord?

LAURA: Oké. Mijn vriendin Adrie kwam zojuist spontaan op de koffie en die vertelde mij een vreemd verhaal. Ze vroeg mij namelijk wat er waar is van het gerucht dat opoe Gartje serieus op mannenjacht is. Weten jullie daar wat van?

HENDRIK: WAT??? Je gaat me toch geen sprookjes vertellen, hè?

LAURA: Nee pa. Je kent Adrie. Dat is beslist geen roddeltante. Ze vertelde mij dat ze dit nieuws uit zeer betrouwbare bron heeft. En aangezien opoe Gartje aan het dementeren is, zou het mij niet verbazen als ze inderdaad gekke dingen doet.

CHRISTIEN: *(cynisch tot Hendrik)* O, o, wat zit dokter Stavast er naast, hè. Ma mankeert niets hoor. Dat is duidelijk.

HENDRIK: Wacht nou even. Laten we alsjeblieft geen overhaaste conclusies trekken. Hoe betrouwbaar is jouw nieuws?

LAURA: Ik vrees heel erg betrouwbaar. Volgens Adrie heeft opoe Gartje zelfs een advertentie in ons regionale krantje geplaatst. Aangezien ik de krant nog niet heb gehad, kan ik echter niets controleren.

HENDRIK: Volgens mij hebben wij de krant wel.

LAURA: Mag ik hem even inzien?

HENDRIK: Natuurlijk. Hij ligt in de lectuurmand.

LAURA: Een moment. *(haalt de krant uit de lectuurmand en kijkt hem op tafel in. Neemt de tijd om het artikel op te zoeken. Ineens enthousiast)* Kijk! Volgens mij heb ik hier de advertentie waar Adrie het over had. *(neemt even een leespauze en reageert verbaasd)* Niet te geloven!

CHRISTIEN: *(ongeduldig)* Wat staat er? Lees eens voor!

LAURA: Goed. Luister. "Dame. De middelbare leeftijd reeds gepasseerd. Woont nu bij haar dochter in. Snakt naar gezelligheid met een alleenstaande heer. Is het inwonen bij haar schoonzoon helemaal zat. Ziet uit naar nieuwe, gezellige dingen en nieuwe huisvesting. Kinderen geen bezwaar. Roken wel. Graag reageren per brief met foto. Brieven op erewoord retour. Foto niet." Deze advertentie wordt vervolgens afgesloten met het gebruikelijke reageren onder nummer. Hoe denken jullie hierover? Het zou **mij** in ieder geval niet verbazen als dit een advertentie van opoe Gartje is.

HENDRIK: *(enigszins geïrriteerd)* Ja hoor, dat is weer typisch opoe Gartje door de bocht! Ik ben er zeker van dat dit een advertentie van je moeder is. *(verachtelijk)* Volgens mij is ze niet dementerend, maar stapelgek.

CHRISTIEN: *(zeer ongerust)* Mijn hemel. Waar moet dat toe leiden?

HENDRIK: Hopelijk tot een spoedig vertrek van je moeder naar een onbekende minnaar.

CHRISTIEN: *(gepikeerd)* Je weet niet eens of deze advertentie van ma is.

HENDRIK: Nou, daar durf ik m'n ziel en zaligheid om te verwedden. Ik krijg plotseling heel veel zin om je het bewijs te leveren.

CHRISTIEN: Hoe wou je dat doen?

HENDRIK: Dat lijkt me niet zo moeilijk. Ik reageer gewoon op die advertentie.

CHRISTIEN: Dat lijkt me niet zo eenvoudig, want dan val je met het bijsluiten van je foto mooi door de mand.

HENDRIK: Mooi fout! Als ik een foto bijsluit uit de periode dat ik nog een jaar of dertig was, herkent ze mij nooit.

CHRISTIEN: Als je het maar uit je hoofd laat.

LAURA: Ik vind dit ook te ver gaan, pa.

HENDRIK: Weten jullie wie hier te ver gaat? Opoë Gartje. En niemand anders.

LAURA: Laten we nou niet te snel oordelen. We moeten eerst zeker weten of die advertentie van Opoë Gartje afkomstig is.

HENDRIK: Als ik zo zeker van mijn zaak was over het winnen van de honderdduizend in de staatsloterij, kocht ik vandaag nog een lot.

CHRISTIEN: Ik vraag het wel aan ma.

LAURA: *(luistert aandachtig)* Volgens mij hoef je niet zo lang te wachten tot je opoë Gartje kan vragen of ze een advertentie heeft geplaatst. Ik denk dat ze eraan komt.

HENDRIK: Ik ben benieuwd wat ze te vertellen heeft.

EMMA: *(heeft een volle boodschappentas bij zich en komt samen met opoë Gartje door de linker deur de kamer binnen)* Wat gezellig dat jij er bent, Laura. Ik ga even de boodschappen in de keuken brengen, alles opruimen en kom er dan gezellig bij. Of moet ik eerst nog wat anders doen, ma?

CHRISTIEN: Nee hoor. Ruim de boodschappen maar op. De rest kan nog wel even wachten.

EMMA: Mooi, dan ben ik zo terug. *(verlaat met haar boodschappentas de kamer door de rechter deur, terwijl Opoë Gartje improvisatorisch Laura begroet, waarna ze aan tafel gaat zitten)*

CHRISTIEN: Hebben jullie alle boodschappen gedaan?

OPOE GARTJE: Ja hoor.

HENDRIK: Nog wat anders gedaan?

OPOE GARTJE: *(vouwt haar hand als een schelp om haar oor)* Wat

zei je? Ik ken helemaal geen Daan.

HENDRIK: *(een beetje geïrriteerd)* Ik ook niet! Ik vroeg u zojuist of u alleen maar boodschappen had gedaan, of ook nog iets anders.

OPOE GARTJE: *(veinst verbazing)* Nee hoor, ik zou niet weten wat ik nog meer had moeten doen. Vanwaar die vraag?

HENDRIK: Pure belangstelling, ma. U bent zo'n schatje, dat ik me continu afvraag of het allemaal goed gaat met u.

OPOE GARTJE: Jij en pure belangstelling voor mij. Dat mag ook wel in de krant.

HENDRIK: Je wil niet weten wat je tegenwoordig in de krant ziet. Vooral in de advertentierubriek kom je de vreemdste dingen tegen.

OPOE GARTJE: *(duidelijk op haar hoede en met gefronste wenkbrauwen)* Waar wil je eigenlijk heen?

HENDRIK: Ik wil nergens heen. Ik heb het hier thuis veel te goed naar m'n zin. Ik hoop dat u het hier thuis evengoed naar uw zin heeft.

OPOE GARTJE: Vroeg je nu of ik het hier naar mijn zin heb?

HENDRIK: Klopt. Dat vroeg ik inderdaad.

OPOE GARTJE: *(haalt haar schouders op)* Ach, dat wisselt wel eens. De ene dag heb ik het beter naar m'n zin dan de andere dag. Dat heeft toch iedereen?

HENDRIK: Vast wel. Maar ik zou me geen raad weten als ik hier ineens weg zou moeten.

OPOE GARTJE: Er is niemand die jou dwingt om hier weg te gaan, dus ik zou me maar geen zorgen maken als ik jou was.

CHRISTIEN: Ma, laten we ophouden met kiekeboe spelen. We hebben een advertentie onder nummer in de krant gezien en wij denken dat die door u is geplaatst. Klopt dat?

OPOE GARTJE: Over welke advertentie heb je het in hemelsnaam?

CHRISTIEN: Over een contactadvertentie. Klinkt u dat bekend in de oren?

OPOE GARTJE: *(veinst verbazing)* Ik weet niet waar je het over hebt.

EMMA: *(komt opgewekt de kamer binnen door de rechter deur en gaat aan tafel zitten)* Zo, daar ben ik weer. We hebben best gezellig boodschappen gedaan, hè opoe?

OPOE GARTJE: Ja hoor.

EMMA: Alleen jammer dat ze bij het kantoortje van de krant nog geen post hadden voor u. En daar had u zich juist zo op verheugd. Ja toch? Maar misschien hebben ze morgen wel een brief voor u. U was nu eigenlijk een beetje te vroeg, hè? Dat zei die meneer in ieder geval die ons hielp.

OPOE GARTJE: *(probeert in lichaamstaal om Emma de mond te*

snoeren) Waar heb je 't toch over? We zijn bij de super geweest en direct naar huis gegaan. Dat weet je toch?

EMMA: Geeft niets hoor opoe. U vergeet de laatste tijd wel eens meer wat. Dat is helemaal niet erg.

HENDRIK: *(zo cynische mogelijk)* Nee hoor, dat geeft niets. De een heeft last van zweetvoeten en de ander van een selectief geheugen.

EMMA: Heeft u last van zweetvoeten? Dan moet u 's avonds een keer met uw voeten in een teiltje met water gaan zitten. Dan moet u niet vergeten om er wat bruistabletten in te doen. Dan is het zó over. Kan u gelijk uw nagels lekker kort knippen.

HENDRIK: Heb je ook een goed recept tegen een selectief geheugen?

EMMA: Selectief geheugen? Wat is dat nou weer?

CHRISTIEN: Laat maar, Emma. *(tot opoe Gartje)* Ma, vertel nu eens eerlijk. Heeft u wel of niet een contactadvertentie geplaatst?

OPOE GARTJE: Ik weet het werkelijk niet meer, schat. M'n geheugen laat me de laatste tijd zo af en toe in de steek. Ja meissie, ouderdom komt met gebreken. Maar nu wil ik wat gaan rusten. Ik ben doodmoe. *(Verlaat de kamer door de rechter deur)*

LAURA: Dit lijkt me duidelijk. Ik kan niet anders zeggen dan dat Adrie gelijk heeft.

CHRISTIEN: *(zo cynisch mogelijk)* Wel vreemd hoor, voor iemand die bij haar volle verstand is.

HENDRIK: Iets minder cynisch mag ook wel. Maar dat neemt niet weg dat je waarschijnlijk gelijk hebt.

CHRISTIEN: Ben je er nu ook van overtuigd dat ma ziek is? Dat ze dementeert in plaats van ondeugend te zijn?

HENDRIK: Ik geloof dat ze inderdaad dementeert. Maar het een sluit het ander niet uit, Chrisje. Ze was, is en blijft ondeugend.

LAURA: Laten we hier niet al te lang bij stil blijven staan. Voor mij is de vraag hoe we hier mee moeten omgaan veel belangrijker. Stel dat er vandaag of morgen een jongeman van om en nabij de vijf en tachtig voor de deur staat met een prachtige bos rode rozen. Wat doet u dan?

HENDRIK: *(zo droog mogelijk)* Rozen in ontvangst nemen en de jongeman van 't erf jagen.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto